

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Frýdku-Místku rozhodl v hlavním líčení konaném dne **20. listopadu 2014** samosoudcem Mgr. Ondřejem Běčkem

t a k t o :

Podle § 226 písm. b) tr. řádu se obžalování

1. Ing. M. M.,

nar. xxx, trv. bytem xxx, starosta obce Ostravice

2. J. P.,

nar. xxx, trv. bytem xxx, místostarosta obce Ostravice,

3. Mgr. R. F.,

nar. xxx, trv. bytem xxx,

4. J. Z.,

nar. xxx, trv. bytem xxx, OSVČ,

5. Mgr. J. V.,

nar. xxxx, trv. bytem xxx, ,

z p r o š t ů j í

od obžaloby Okresního státního zastupitelství ve Frýdku-Místku sp. zn. 1 ZT 8/2013 ze dne 13.5.2013, pro skutek spočívající v tom, že

ačkoliv dne 13.6.2011 Zastupitelstvo obce Ostravice na 8. zasedání jakožto nejvyšší orgán obce vytvořilo vůli obce a rozhodlo podle § 84 odst. 4 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, usnesením č. 25/8, že každoroční

povinné přezkoumání hospodaření obce Ostravice za rok 2011, ke kterému je obce povinna podle § 42 odst. 1 zákona o obcích a zákona č. 420/2004 Sb., o přezkoumání hospodaření územních samosprávních celků a dobrovolných svazků obcí, bude provedeno Krajským úřadem Moravskoslezského kraje, který přezkum zajišťuje zdarma,

přesto dne 3.10.2011 v Ostravici jako členové rady obce Ostravice na návrh starosty Ing. M. M., který sám jednal v rozporu s § 109 odst. 3 písm. a) bod 1 zákonem o obcích, v platném znění, neboť tak řádně neplnil úkol uložený zastupitelstvem, společně navzdory vůli zastupitelstva rozhodnutí zastupitelstva nerespektovali a svévolně v rozporu s ustanovením § 102 odst. 3 ve spojení s § 84 odst. 4 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, na 22. zasedání rady obce Ostravice hlasováním schválili pod bodem č. 9/22 usnesení a rozhodli, že přezkoumání hospodaření obce provede namísto krajského úřadu za úplatu ve výši 25.200 Kč auditorská společnost Moravskoslezský audit, s.r.o., IČ 293824491, se sídlem Ostrava - Moravská Ostrava, Čs. Legii 3058/7, a jednali takto srozuměni s tím, že tak obec Ostravice bude mít nadbytečné náklady ve výši 25.200 Kč k prospěchu auditorské společnosti, čímž zároveň jednali v rozporu s principy řádných hospodářů podle § 38 odst. 1 zákona o obcích, a pověřili starostu obce Ostravice k podpisu smlouvy o vykonání přezkoumání hospodaření obce,

následně 3.10.2011 starosta obce Ostravice Ing. M. M. dne 3.10.2011 uzavřel Smlouvu o vykonání přezkoumání hospodaření obce mezi obcí Ostravice a společností Moravskoslezský audit s.r.o., za částku 25.200,- Kč,

a až zásahem Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, který starostu Ing. M. M. vyzval na základě upozornění ze strany členů zastupitelstva k nápravě protiprávnosti spočívající ve vykonávání přezkoumání hospodaření obce za rok 2011 auditorskou společností v rozporu s vůli zastupitelstva, byla Smlouva o vykonání přezkoumání hospodaření obce ze dne 3.10.2011 na základě dohody o ukončení smlouvy o vykonání přezkoumání hospodaření obce ze dne 28.12.2011 zrušena a k úhradě odměny společnosti Moravskoslezský audit s.r.o. nedošlo,

čímž mohla být obci Ostravice, IČ: 00297046, se sídlem Ostravice 577, způsobena škoda ve výši 25.200,- Kč,

tím měli

jednak jako úřední osoby v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonávat svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

jednak dopustit se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání porušení podle zákona jim uloženou povinnost opatrovat cizí majetek, a tím jinému způsobit škodu nikoli malou, jehož se měli dopustit v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

č í m ž m ě l i s p á c h a t

jednak přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku účinného do 30. 11. 2011,

jednak pokus přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 21 k § 220 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť v obžalobě označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená **Obec Ostravice**, IČ: 00297046 se sídlem Ostravice 577, **odkazuje** se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Obžalobou Okresního státního zastupitelství ve Frýdku-Místku ze dne 13. 5. 2013, sp. zn. 1 ZT 8/2013 bylo obžalovaným Ing. M. M., J. P., Mgr. R. F., J. Z. a Mgr. J. V. kladeno za vinu spáchání přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku účinného do 30. 11. 2011 a pokusu přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 21 k § 220 odst. 1 trestního zákoníku, když skutek je popsán shora ve výroku rozsudku.

Obžalovaný Ing. M. M. spáchání jemu vytýkaného jednání popřel, uvedl, že se vinen necítí. Obžalovaný nejprve popsal svůj pohled na politickou situaci po volbách v roce 2010. Zastupitelstvo bylo rozděleno v poměru 8 : 7 a tzv. „opozice“ blokovala vyřizování rozličné agendy. K některým bodům bylo nutné svolávat zastupitelstvo i několikrát, na obec chodily různé kontroly atd.. On a členové rady obce v roce 2010 rozhodně počítali s tím, že povinné přezkoumání hospodaření obce na rok 2011 přezkoumá auditor Ing. K. jako v minulých letech. Tato praxe fungovala v obci předchozích deset patnáct let. Dne 20. 12. 2010 schválilo zastupitelstvo obce rozpočet na rok 2011 a položka na pořízení auditu v něm byla již zahrnuta. Smluvní vztah s Ing. K. se automaticky prodlužoval vždy k 31. 12. každého roku. Před zastupitelstvem, které dne 20. 12. 2010 schvalovalo rozpočet, proběhla pracovní porada i se zástupci opozice, nikdo žádné námitky nevznášel. Na základě toho obžalovaný jako starosta, kdy dle zákona o obcích je právě starosta odpovědný za včasné objednání přezkumu, prodloužil smlouvu s Ing. K.. Následně proběhlo několik schůzí zastupitelstva, nikdo ničeho nenamítal a obžalovaný tak dal dne 6. 6. 2011 pokyn účetní, aby zaslala na krajský úřad hlášenku o tom, že přezkum provede auditor. Dne 13. 6. 2011 se konala schůze zastupitelstva, přičemž na programu bylo vícero bodů, nikoliv však řešení přezkumu hospodaření. Obžalovaný tak nebyl na projednávání této záležitosti zastupitelstvem toho dne připraven. V té době byl auditor Ing. K. ještě na živu. Na návrh zastupitele pak na schůzi bylo hlasováno o tom, že by přezkum hospodaření na nespecifikovaný rok provedl krajský úřad. Podle obžalovaného o tomto nemělo být na schůzi vůbec hlasováno, když nešlo o předem stanovený bod programu. Nejprve tedy měl být usnesením program doplněn. Následně po zmatené diskusi zastupitelstvo rozhodlo o tom, že by přezkum měl provést krajský úřad, kdy např. člen rady, obžalovaný Z., následně nevěděl, jak hlasoval. Obžalovaný pak po příchodu na obecní úřad věc konzultoval se zaměstnanci obce, kdy mu bylo sděleno, že hlášenka na krajský úřad odešla, smlouva s Ing. K. je platná. Obžalovaný se proto rozhodl, že na příští schůzi informuje zastupitelstvo o tom, že tento bod nelze splnit s ohledem na tyto důvody, taková situace nastala již v minulosti. Další zasedání zastupitelstva obce proběhlo dne 28. 7. 2011, kdy opoziční zastupitel V. F. se dotazoval, co bude tedy s auditem. Tehdy mu obžalovaný sdělil, že audit byl už objednán, event. že si na minulém zasedání neuvědomil, že audit byl již objednán. Věc se dále projednávala na zasedání zastupitelstva v měsíci září 2011. Tehdy už obžalovaný celou záležitost konzultoval s právničkou obce - advokátkou Mgr. H.. Mezitím také zemřel Ing. K.. Mgr. H. sepsala písemné stanovisko, kdy z tohoto i z osobní konzultace vyplynulo, že bude na místě v roce 2011 nechat provést přezkum hospodaření právního nástupce auditora, a teprve pro příští rok požádat krajský úřad. Stanovisko Mgr. H. obžalovaný reflektoval, dle něj se jedná o renomovanou advokátku zabývající se záležitostmi obcí. V zápise ze schůze zastupitelstva se navíc v bodě týkajícím se přezkumu hospodaření nenacházel konkrétní rok. Videozáznam tehdy obžalovaný k dispozici neměl, když opoziční zastupitel K. jej odmítl vydat. Obžalovaný tedy s dalšími členy rady obce odhlasoval, že přezkum provede společnost Moravskoslezský audit s.r.o., ve které figurovala spolupracovnice Ing. K., Ing. U.. Obžalovaný upřednostňoval přezkum hospodaření obce auditorem, neboť kontrolní činnost úředníků krajského úřadu nepovažoval za dostatečně kvalitní. Krajský úřad přezkoumával hospodaření obce Staré Hamry, kde pak následně byla zjištěna zpronevěra velké finanční částky ze strany zaměstnankyně obce. Po nějaké době požadoval krajský úřad dopisem zaslání materiálů ohledně schválení auditu. Z obce byly zaslány všechny dokumenty a podrobnosti. Krajský úřad odpověděl přípisem ze dne 29. 11. 2011, kde sděloval, že postup obžalovaného a rady není v pořádku. Obžalovaný pak požádal o provedení přezkumu hospodaření krajský úřad, a to žádostí ze dne 1. 12. 2011. Následně bylo dohodnuto se společností Moravskoslezský audit ukončení smlouvy o přezkum hospodaření. Následně obec s touto společností uzavřela jinou smlouvu, když již v minulosti využívali služeb Ing. K. a Ing. U. i ke konzultacím během roku ohledně vedení účetnictví, podání daňových přiznání apod.. Šlo o smlouvu o daňovém poradenství. Přezkum hospodaření ze strany krajského úřadu pak byl bez problémů proveden. Obžalovaný dodal, že si je samozřejmě vědom skutečnosti, že je zastupitelstvo obce nejvyšším orgánem obce. Opakoval, že měl toliko k dispozici písemné usnesení z 8. zasedání zastupitelstva obce, nikoliv videozáznam. Obžalovaný připustil, že o úmrtí Ing. K. se dozvěděl v červenci roku 2011, dle něj byla platná i po smrti auditora. Znovu uvedl, že chtěl zachovat pro obec služby soukromého auditora, aby s ním bylo možné i během roku konzultovat různé záležitosti ohledně účetnictví. S písemným stanoviskem Mgr. H. obžalovaný seznámil před hlasováním dne 3. 10. 2011 celou radu obce. Obžalovaný neočekával takový odpor ze strany opozičních zastupitelů, nechtěl pro obec nic škodlivého. Smlouva o daňovém

poradenství zahrnovala plnění ze strany obce poskytovateli služeb ve výši 25.200,- Kč. Ta cena je dle obžalovaného zcela přiměřená rozsahu poskytovaných služeb. Obžalovaný uvedl, že neprováděl výběrové řízení, nezjišťoval nabídku dalších subjektů ohledně těchto služeb. V minulosti auditor Ing. K. fakturoval částku 800,- Kč za konzultační hodinu, to přišlo obžalovanému přiměřené. Ze zasedání zastupitelstva dne 5. 9. 2011 neexistuje zápis, tento měl vyhotovit zastupitel Kokeš, ten to však odmítl. Ing. U. konzultovala záležitosti na obci obvykle jednou měsíčně, tehdy byla zaměstnankyní Ing. K..

Obžalovaný Mgr. R. F. využil svého práva a odmítl ve věci vypovídat. Poskytl soudu písemné prohlášení, ve kterém odmítl, že by se žalovaného jednání dopustil. Uvedl, že je pravdou, že rada obce na základě doporučujícího stanoviska Mgr. H. rozhodla o uzavření smlouvy o přezkumu hospodaření se společností Moravskoslezský audit s.r.o., když mělo jít o nástupnickou organizaci po zesnulém Ing. K.. Následně bylo radě předloženo doporučení krajského úřadu k nápravě předchozího postupu, rada pak rozhodla o zrušení smlouvy a žádná škoda způsobená nebyla. Krajský úřad ve svém přípisu uváděl, že jde o složitou situaci a sám si nechal vypracovat stanovisko ministerstva. Tento postup nebyl dle obžalovaného F. porušením žádných právních předpisů, jednal v dobré víře. Byl utvrzen stanoviskem právničky obce. Soukromě je i nadále přesvědčen o vyšší kvalitě služeb soukromého auditora. Obžalovaný je přesvědčen, že lze nechat provést i oba přezkumy současně.

Obžalovaní J. P., J. Z. a Mgr. J. V. využili svého práva a ve věci nevypovídali.

Dokazování bylo provedeno výslechy svědků Ing. E. S., Ing. J. S., M. Š., Bc. D. Š., Ing. F. Š., V. F., T. K., J. N., L. .N., Ing. J. U., V. Z., J. Ž., Mgr. J. Z. H., Bc. E. T., Ing. J. D., doplněno bylo listinnými důkazy.

Ing. E. S. k věci uvedla, že je úřednicí Krajského úřadu pro MS kraj, byla vedoucí oddělení, které provádělo přezkum hospodaření obcí. Je faktem, že všechny územní celky jsou povinny každého roku do 30. 6. oznámit krajskému úřadu, zda budou chtít přezkoumat hospodaření krajským úřadem nebo auditorem. Starosta obce Ostravice dne 6. 6. 2011 oznámil, že přezkoumávat hospodaření obce Ostravice bude auditor Ing. K.. Ten přezkoumával vícero obcí v oblasti působnosti krajského úřadu. Toto oznámení bylo zaevidováno, nic dalšího nebylo řešeno. Během měsíce července někdo z obce oznámil, že Ing. K. zemřel. Obec se dotazovala, zda má oznámení psát znovu, pokud bude přezkum vyhotovovat jiný auditor. V září roku 2011 přišla na krajský úřad stížnost občanů obce, kterou podal člen zastupitelstva obce a ve které stálo, že finanční výbor doporučil zastupitelstvu, aby hospodaření přezkoumával krajský úřad a dne 13. 6. 2011 o tom bylo zastupitelstvem obce rozhodnuto. Následně pak zastupitelé zjistili, že starosta, obžalovaný Ing. M., nepočkal na rozhodnutí zastupitelstva a nahlásil přezkum auditorem. Zastupitel se dotazoval, jak se krajský úřad na takový postup dívá. Krajský úřad pak učinil dotaz na starostu obce a žádal vysvětlení celé situace. Obžalovaný vyhověl žádosti, zaslal zápisy, usnesení z jednání zastupitelstva, smlouvu s auditorem a dostavil se osobně na krajský úřad spolu s obžalovaným P. situaci řešit. Svědkyně posílala žádost o stanovisko na ministerstvo financí a ministerstvo vnitra. Tehdy již věděla, že rada obce nerespektovala usnesení zastupitelstva a dne 3. 10. 2011 rozhodla o uzavření smlouvy s auditorskou společností. Stanoviska ministerstev přišla ve smyslu, že přezkum hospodaření by měl provést krajský úřad a svědkyně vyzvala obžalovaného Ing. M., aby nesprávný postup napravil. To obžalovaný respektoval, požádal krajský úřad o přezkum hospodaření obce dodatečně, což bylo 4. 12. 2011 provedeno. Během schůzky tehdy obžalovaný M. tvrdil, že smlouva s auditorem byla automaticky prodloužena. Celou záležitost svědkyně nepovažovala za nějak nestandardní. Běžně vyzývají orgány obcí k nápravě nedostatků. Svědkyně připustila, že obžalovaný mohl argumentovat právním stanoviskem advokátky obce, na podrobnosti si však již s ohledem na časový odstup nevzpomněla. Svědkyni překvapilo, že věc je řešena v trestním řízení. Zpracovávání dalších auditů nad rámec přezkumu hospodaření krajským úřadem je jistě možné.

Svědék Ing. J. S. byl v předmětném volebním období zastupitelem obce Ostravice. Patřil to tzv. opozice, mj. proti starostovi, obžalovanému Ing. M.. Jako jeden z kroků požadovala tato skupina zastupitelů provedení nezávislého transparentního auditu. Zdálo se jim logické, aby audit provedl krajský úřad, zejm. pokud toto prováděl zdarma. Finanční výbor tehdy navrhl změnu – provedení přezkumu hospodaření krajským úřadem. Na zasedání zastupitelstva se to nediskutovalo. Proto na zasedání zastupitelstva v červnu roku 2011, kdy se jednalo o schůzi v půlce června, s takovýmto návrhem přišla skupina zastupitelů. Starosta má totiž povinnost oznámit, kdo bude provádět přezkum, krajskému úřadu do 30. 6. každého roku. Obžalovaný M. byl proti změně, uváděl, že je spokojený s předcházejícím auditorem. Uváděl, že je audit velmi kvalitní. Opozice prosazovala audit ze strany krajského úřadu z důvodu nezávislosti, navíc šlo o to

ušetřit nějaké prostředky. Svědka překvapilo, že změna prošla, šlo o první hlasování, kdy se podařilo prosadit návrh opozice. Na některé z dalších schůzí se otázka auditu znovu vznesla, přičemž zřejmě starosta sdělil, že krajský přezkum hospodaření se objednávat nebude, i přesto, že to bylo schváleno zastupitelstvem a audit provede auditorská firma, se kterou je podepsána smlouva, neboť již obec nestihla smlouvu vypovědět. Svědek K. pak dal podnět krajskému úřadu. Opoziční zastupitelé postup obžalovaného M. kritizovali, i svědka popudilo, že není respektováno rozhodnutí zastupitelstva. Svědka, jako člena opozice, frustrovalo, že ani v situaci, kdy se zcela výjimečně podařilo prosadit něco oproti názoru obžalovaného Ing. M., toto nebylo dotazeno do konce. Svědek má zato, že se v každém případě jednalo o přezkum za období roku 2011, nebyl důvod řešit následující roky. Je pravdou, že rada pak smlouvu uzavřenou s auditorskou firmou zrušila a hospodaření přezkoumal krajský úřad. Následně se pak svědek dozvěděl, že starosta či rada stejně uzavřeli další smlouvu s auditorskou společností na daňové poradenství, to mu přišlo divné.

Svědčyně M. Š. k věci uvedla, že taktéž byla zastupitelkou obce. Taktéž byla členkou tzv. „opoziční skupiny“. Tzv. opozice chtěla, aby starostou byl zvolen Ing. J. S., to se však nepodařilo prosadit. Bylo tehdy navrženo, aby přezkum hospodaření provedl krajský úřad, o tomto bylo hlasováno na 8. zasedání zastupitelstva v roce 2011, 8 hlasů bylo pro změnu. Po třech měsících se svědkyně dozvěděla, že auditor K. zemřel, což ji překvapilo, že to nebylo řečeno před hlasováním. Šlo také o to ušetřit finanční prostředky. Následně pak rada obce hlasovala v rozporu s usnesením zastupitelstva a audit zadala auditorské společnosti. Takový postup se svědkyni nelíbil, ona však trestní oznámení nepodávala. Svědkyně má povědomí o tom, že Mgr. H. zastupuje obec již dlouho. Situace se vyvinula tak, že po výzvě krajského úřadu požádal starosta o přezkum hospodaření krajský úřad. Svědkyni takové řešení přišlo dostatečné.

Svědka Bc. D. Š. k věci uvedl, že v předmětném volebním období byl zvolen jako zastupitel do finančního výboru zastupitelstva. Právě na zasedání finančního výboru bylo někdy kolem poloviny roku 2011 nadneseno, že by přezkum hospodaření obce mohl každoročně provést krajský úřad a nikoliv soukromý auditor, neboť krajský úřad to dělá zdarma. Na výboru se odhlasovalo, že tato myšlenka bude přednesena na zastupitelstvu. Svědek tento postup navrhl na následujícím veřejném zasedání zastupitelstva. Je pravdou, že to bylo narychlo, starostu na to nepřipravil. Sám svědek byl proti změně uprostřed roku a hlasoval proti usnesení. Nicméně bylo rozhodnuto, že příště bude přezkum vykonávat krajský úřad. Svědek Š. věc tehdy chápal tak, že se jedná o příští rok, přezkum za rok 2011 měl ještě provést auditor Ing. K.. Pak se stalo, že auditor zemřel. Na další postup si svědek již nevzpomínal.

Svědka Ing. F. Š. byl v předmětném volebním období předsedou kontrolního výboru obce. Po posledních volbách došlo k rozštěpení zastupitelstva. Ing. K. prováděl přezkum hospodaření obce „od nepaměti“. Obec s ním spolupracovala i jinak, po smrti Ing. K. obec spolupracovala s jeho kolegyní, paní U.. Svědek toto řešení podporoval, s Ing. K. a jeho spolupracovníky byli vždy velice spokojeni. Je pravdou, že nakonec bylo odhlasováno zastupitelstvem, že audit provede krajský úřad, zastupitelstvo si toto rozhodnutí vyhradilo pro sebe. Problémy pak vznikly, neboť nebyl vyhotoven zápis z jednání zastupitelstva, na kterém se o celé věci debatovalo. Vyhotovením zápisu byl pověřen zastupitelstvem svědek K., neboť v minulosti měl neustále námítky k formě vyhotovených zápisů. K. zápis odmítl vyhotovit, nakonec se nějak „lepil“ pozpátku s časovým odstupem.

Svědka V. F. je zastupitelem obce, sám sebe považuje za člena tzv. „opozice“. Na zasedání zastupitelstva obce Ostravice dne 13. 6. 2011 se diskutovalo, kdo bude dělat přezkum hospodaření obce. Zastupitelstvo rozhodlo o tom, že přezkum provede krajský úřad. Obžalovaný Ing. M., jako starosta, chtěl ten bod přesunout na program příštího zastupitelstva. Nicméně svědek navrhl okamžité hlasování, neboť zákon ukládá starostovi do 30. 6. každého roku nahlásit krajskému úřadu, kdo bude přezkum hospodaření provádět. Tím svědek považoval věc za uzavřenou. Následně se zjistilo, že krajskému úřadu bylo hlášeno, že přezkum provede opět Ing. K.. Zastupitele nazlobilo zejm. to, že rada ignorovala vůli zastupitelstva, svědek si připadal jako zastupitel bez významu. Jednání rady považoval za aroganci moci. Důvodem pro změnu vykonavatele přezkumu hospodaření byla dle svědka jednak snaha ušetřit finanční prostředky, jednak vůle ke změně.

Svědka T. K. uvedl, že byl zastupitelem obce Ostravice. Na 8. zasedání zastupitelstva obce bylo rozhodnuto, že přezkum hospodaření obce za rok 2011 provede krajský úřad. Starosta Ing. M. tehdy žádal o posun tohoto bodu na další jednání zastupitelstva s tím, že si chtěl připravit argumentaci. Svědek F. naopak žádal okamžité hlasování s tím, že do konce měsíce června musí být dáno krajskému úřadu na vědomí, kdo

bude přezkum vykonávat. Bylo hlasováno a většina rozhodla o tom, že přezkum vykoná krajský úřad. Následně se při jednání s krajským úřadem svědek dotázal, zda již Ing. M. hlásil, že bude právě krajský úřad přezkum provádět. Bylo mu odpovězeno, že rada obce rozhodla o svěřeni auditu opětovně soukromému auditorovi. Krajský úřad pak nějak zasáhl, když jej svědek upozornil na usnesení zastupitelstva a přezkum hospodaření obce za rok 2011 nakonec provedl. Na žádném zasedání zastupitelstva následně nebyla žádána revokace předmětného usnesení. Svědek má zato, že bylo zasaženo do práv zastupitelstva obce jako nejvyššího orgánu. Svědek připustil, že na některých zasedáních zastupitelstva pořizoval audio záznamy. Je pravdou, že starosta a členové rady k nim přístup neměli. Na 10. zasedání se celá situace řešila, strhla se divoká diskuze, Ing. M. argumentoval, že je jeho povinností nahlásit, kdo bude audit dělat, a tudíž on o tom rozhodne, na to bylo argumentováno, že jedna věc je faktické objednání auditu, ale starosta jej nemůže objednat od subjektu proti vůli zastupitelstva atd.. Již tehdy byl Ing. M. upozorněn, že by mohlo jít o zneužití pravomoci úřední osoby. Zápis svědek skutečně nevyhotovil, ač tím byl pověřen. Považoval to za šikanu.

Svědek J. N. je taktéž zastupitelem obce Ostravice. Uvedl, že v předmětném volebním období bylo některými zastupiteli požadováno odklonění se od využití služeb auditora Ing. K. s tím, že by obec měla využít přezkumu hospodaření prováděného zdarma krajským úřadem. O tomto rozhodlo nakonec zastupitelstvo obce, následně se zastupitelé dozvěděli, že byla přesto prodloužena smlouva se soukromým auditorem. Ten pak zemřel a byla uzavřena smlouva s nástupnickou společností. Zastupitelé z tzv. „opozice“ se dohodli, že si nechají zpracovat nějakou právní analýzu a následně podniknou kroky, aby rozhodnutí rady bylo v souladu s usnesením zastupitelstva. K tomu ve finále došlo a audit byl zpracován krajským úřadem. Svědek neměl pocit, že by Ing. K. svou práci vykonával špatně. Na druhou stranu věc chápal tak, že jako dlouholetý smluvní partner obce nechtěl dělat problémy vedení obce. Je pravdou, že ze strany radních bylo argumentováno, že Ing. K. postupuje konzultace i mimo prováděný přezkum, což je nad rámec přezkumu krajským úřadem.

Svědkyně L. N. je účetní obce Ostravice. Její pracovní náplní je příprava podkladů pro každoroční přezkum hospodaření. V minulosti vždy přišlo od auditora, jaké podklady má nachystat. V roce 2011 se dne 13. 6. posílal dopis krajskému úřadu se sdělením, že obec Ostravice i v tomto roce využije služeb soukromého auditora. Dopis podepsal starosta – obžalovaný Ing. M.. Následně zasedalo zastupitelstvo, které odhlasovalo přezkum hospodaření krajským úřadem. Následně ještě zemřel Ing. K.. Ve vedení obce pak panovala nejistota ohledně dalšího postupu, když Ing. K. zemřel, ale smlouva byla podepsaná. Svědkyně chystala totožné podklady jako pro Ing. K.. Ing. K. vykonával pro obec mimo přezkumu hospodaření ještě daňové poradenství. Fakticky bylo obvykle jednáno se svědkyní J. U.. Ona byla tou osobou, která přezkum reálně prováděla, kontrolovala účetnictví, vyhotovovala daňová přiznání apod.. Šlo o zaměstnankyni Ing. K.. Na obecním úřadě bývala Ing. U. cca dvakrát do roka celý den. Daňové poradenství bylo vykonáváno i po telefonu, event. prostřednictvím e-mailů. Pokud byl svědkyni předestřen dodatek ke Smlouvě o poskytování specializovaného daňového poradenství (čl. 152), svědkyně uvedla, že nebyl nasmlouván konkrétní počet odpracovaných hodin. Svědkyni byla předestřena taktéž e-mailová komunikace (čl. 151), k tomu uvedla, že byla Ing. M., jako starostou, požádána, aby se svědkyní U. domluvila smlouvu o auditu a daňovém poradenství. Na podrobnosti si již nepamatovala. Po roce 2011 vykonávala Ing. U. pro obec přibližně stejný objem práce, jen neprováděla přezkum hospodaření. Obsah e-mailů odrážel pokyny vedení obce.

Svědkyně Ing. J. U. uvedla, že byla zaměstnankyní Ing. K., od roku 2003 s kvalifikací auditor. Léta kontrolovali hospodaření obce Ostravice. Poslední hotový přezkum hospodaření jménem Ing. K. byl vyhotoven v roce 2010, v roce 2011 Ing. K. zemřel. Dnem úmrtí skončil svědkyni pracovní poměr. Následně s kolegyní založila s.r.o. Moravskoslezský audit, kdy požádaly o udělení auditorského oprávnění, což trvalo cca tři měsíce. Svědkyně oslovila obec Ostravice, zda by neměla zájem o audit a přezkoumání hospodaření. Obec se snad domnívala, že smlouva pokračuje i po úmrtí původního auditora, což samozřejmě nebyla pravda. Svědkyně vykonávala pro obec přezkoumání hospodaření podle zákona o obcích, dále účetní a daňové poradenství. Problémy řešila s účetní telefonicky, e-mailem, na obecním úřadě trávila cca dva dny na podzim a dva dny na jaře před uzavřením účetnictví. Ze smluvní ceny bylo cca 10.000,- Kč za audit, zbytek byly účetní služby a daňové poradenství. V roce 2011 bylo konzultací více, neboť došlo ke změně účetnictví obcí, které se začalo blížit účetnictví podnikatelů. O smrti Ing. K. informovala obec Ostravici. Společnost Moravskoslezský audit s.r.o. byla založena dne 3. 8. 2011. Pokud jde o e-mailovou komunikaci (čl. 151), svědkyně uvedla, že nejprve byla oslovena svědkyní N. s tím, že obec má stanovisko krajského úřadu ve smyslu, že přezkum hospodaření má vykonat krajský úřad. Obec žádala o ukončení smlouvy, ale zároveň chtěli dále konzumovat účetní a daňové poradenství. Byl uzavřen dodatek ke smlouvě o daňovém

poradenství, řešily se problémy s účetnictvím. Dohodnuta byla cena služeb 5.000,- Kč paušálně za zpracování daňového přiznání a 800,- Kč za hodinu konzultací. Svědkyně se vyjádřila, že někteří její klienti – obce, kromě přezkumu hospodaření krajským úřadem, si nechávají paralelně vyhotovovat soukromý audit. Zákon to samozřejmě nevylučuje.

Svědék V. Z. uvedl, že byl zastupitelem obce Ostravice, rovněž patřil k opozici. Dne 13. 6. 2011 se konalo zasedání zastupitelstva, kdy svědek se zajímal o otázku auditu hospodaření obce. Věděl, že dne 30. 6. končí lhůta pro oznámení obce krajskému úřadu o tom, kdo bude audit provádět. Na jednání zastupitelstva tato otázka nebyla, téma nadnesl v průběhu zasedání svědek Š.. Proběhla diskuse a bylo hlasováno, kdy zastupitelstvo se usneslo, že přezkoumat hospodaření obce má krajský úřad. Usnesení se objevilo v zápise. Na dalším zastupitelstvu se starosta Ing. M. vyjádřil, že usnesení ze dne 13. 6. není možné realizovat, když rada obce již uzavřela smlouvu s auditorskou společností. Svědek hledal řešení a zjistil, že původní auditor Ing. K. je vyškrtnut ze seznamu komory auditorů, neboť zemřel. Další zasedání zastupitelstva se konalo dne 5. 10. 2011, došlo k bouřlivé výměně názorů mezi starostou a některými zastupiteli. Svědek výslovně upozorňoval všechny přítomné, že přes usnesení zastupitelstva tzv. „nejede vlak“. Není možné nerespektovat usnesení. Svědek se následně zajímal na Odboru vnitřního auditu a kontroly krajského úřadu. Krajský úřad jej vyrozuměl, že si ve věci vyžádal stanovisko Ministerstva vnitra ČR, odboru veřejné správy. Ministerstvo vnitra ČR svědkovi sdělilo, že problémem byl výklad § 103 odst. 4 písm. a) zákona o obcích a svědek má pravdu. Na dalším zasedání zastupitelstva toto stanovisko prezentoval, přičemž starostu požádal o omluvu, které se mu dostalo. Trestní oznámení svědek nepodával. Je pravdou, že svědek starostu výslovně upozorňoval, že by mohlo jít o zneužití pravomoci úřední osoby. Šlo o zásah do pravomocí zastupitelstva, který jej rozhořčil.

Svědék J. Ž. uvedl, že byl taktéž zastupitelem obce. Zastupitelstvo tehdy rozhodlo, že přezkoumání hospodaření provede krajský úřad, následně rada rozhodla, že bude proveden audit soukromým auditorem. Svědek toto vnímal jako svévůli.

Svědkyně Mgr. J. Z. H. uvedla, že je advokátkou, která se zabývá správním právem a problematikou obcí, jedním z jejich klientů je také obec Ostravice. Někdy o prázdninách v roce 2011 se setkala se starostou obce – obžalovaným M. při řešení jiných záležitostí. Tehdy jí Ing. M. sdělil, že má problém a potřebuje podklad na zasedání rady či zastupitelstva. Svědkyně vyhotovila stanovisko v září 2011, jde o stanovisko založené ve spise (čl. 38). Problém jí přišel banální, dá se říct, že ji rozčílilo, že starosta chce takovou věc písemně. Pokyn klienta ale splnila. S obsahem listin se stále ztotožňuje. Netušila, že důsledkem může být trestní stíhání. Svědkyně pak prezentovala právní názor, dle kterého zastupitelstvo, i když si vyhradí pravomoc, nemůže zasahovat do již uzavřených právních vztahů. Dle svědkyně existoval právní vztah mezi obcí a auditorem a ona se snažila postupovat tak, aby auditor neuplatňoval náhradu škody. Dle svědkyně je zákon o obcích nedokonalý a skýtá mnoho možností výkladu. Svědkyně byla seznámena se smrtí auditora a situaci řešila v souladu s živnostenským zákonem. Obžalovaným Ing. M. byla informována, že některé práce již byly udělány. Svědkyně výslovně uvedla, že doporučila obžalovanému Ing. M., aby usnesení zastupitelstva aplikoval až od roku 2012. Tedy dala obžalovanému Ing. M. stanovisko, že je uzavřený právní vztah s auditorem, existuje právní nástupnictví a vypovězení smlouvy by mělo určité následky. Dle názoru svědkyně nemůže zastupitelstvo obce vystupovat neomezeně. Svědkyně uvedla, že je vyhrazena dle zákona o obcích určitá pravomoc zastupitelstvu, určitá pravomoc rady obce, do které by zastupitelstvo nemělo zasahovat. Tedy pokud má některou pravomoc vyhrazenou rada, přesto rozhodne zastupitelstvo a na základě takového rozhodnutí je uzavřena smlouva, jde o smlouvu neplatnou. V zákoně je uvedeno, že starosta „odpovídá za zadání auditu“, dle svědkyně jde tedy o pravomoc zákonem danou starostovi a nikdo mu do ní nemůže mluvit, pokud si to dopředu nevyhradí zastupitelstvo, což se dle svědkyně nestalo. V tomto duchu problematiku svědkyně Ing. M. vysvětlila, kdy mu rovněž vysvětlila, že vztah rada – zastupitelstvo je třeba analogicky vztáhnout i na vztah starosta – zastupitelstvo. Podstatný je pojem vyhrazená pravomoc, do které nesmí být zasahováno, taková výhrada musí být učiněna předem. Takový bod musí být také v programu zastupitelstva. Pokud jde o podklady pro své právní stanovisko, měla k dispozici svědkyně usnesení zastupitelstva ze dne 13. 6. 2011 a podepsanou smlouvu s auditorem.

Svědkyně Bc. E. T. uvedla, že je bývalou starostkou obce Staré Hamry. V jejich obci prováděl přezkum hospodaření krajský úřad. Krajsští úředníci nepřišli na to, že účetní jejich obce zpronevěřila částku jeden milión korun. V účinnost přezkumu krajských úředníků tak ztratila důvěru.

Svědék Ing. J. D. býval starostou obce Ostravice, a to do roku 2010. Od roku 1994 prováděl přezkum hospodaření okresní úřad, od roku 2000 byl prováděn audit soukromým auditorem. O Ing. K. se dozvěděl od kolegů starostů jiných obcí. Proti působení Ing. K. nikdy nebyly v obci námitky. Přišel i na nějaké problémy. Jeho zaměstnankyně Ing. U. bývala velice ochotná, pomáhala řešit v obci i problémy s vedením účetnictví. V obci se tehdy realizovaly investiční akce v řádu stovek miliónů korun. Několikrát do roka navštívila Ing. U. obecní úřad a pomáhala účetní s řešením konkrétních problémů. Poskytovala i tzv. telefonický servis. Svědek byl jednoznačně upřednostnil spolupráci se soukromým auditorem oproti krajskému úřadu.

Ve věci byly provedeny následující listinné důkazy a z nich učiněna tato skutková zjištění:

- žádost Krajského úřadu o nápravu předchozího postupu – přípis adresovaný obžalovanému Ing. M. ze strany vedoucí odboru kontroly a interního auditu, ve kterém je starostovi obce Ostravice sdělováno, že krajský úřad obdržel podání ve věci zabezpečení přezkoumání hospodaření obce Ostravice za rok 2011, vyžádal si stanoviska u Ministerstva financí a Ministerstva vnitra a z těchto vyplynulo, že přijetím usnesení ze dne 13. 6. 2011 si zastupitelstvo vyhradilo rozhodování o tom, kdo vykoná přezkum, zadání přezkumu auditorovi na základě usnesení rady obce č. 9/22 ze dne 3. 10. 2011 není relevantní a přezkum náleží krajskému úřadu, starosta je žádán o nápravu, kdy byl zároveň sdělen termín přezkumu,
- právní stanovisko Mgr. Z. H.– stanovisko datováno 30. 9. 2011, zmiňuje procedurální chybu při jednání zastupitelstva, kdy bod týkající se usnesení 25/8 zastupitelstva nebyl na programu, nebyl do programu navržen ani schválen, dále je dle něj spornou otázkou pravomoc zastupitelstva obce v této věci, kdy dle autorky je to právě starosta obce, který odpovídá za objednání, a tedy i za volbu toho, u koho bude přezkum objednan, zákon o obcích nestanoví starostovi povinnost tuto otázku předjednat, uzavřením smlouvy se soukromým auditorem starosta splnil povinnost obvyklým způsobem a dle zákona, dle autorky v době rozhodování zastupitelstva byla platná smlouva se soukromým auditorem, na čemž nic nemění jeho úmrtí, pokračování s právním nástupcem je logické a v souladu se zákonem, obec by totiž musela dědicům uhradit vykonanou práci, pokud jde o ustanovení § 84 odst. 4 zákona o obcích, dle autorky jsou možné dva výklady, 1) pravomoc starosty si zastupitelstvo vyhradit nemůže, protože byla starostovi vyhrazena zákonem, 2) pravomoc starosty si zastupitelstvo vyhradit může, autorka vyjádřila názor, že v době vyhrazení dle bodu 2 nesmí být již o této věci rozhodnuto jiným orgánem, který jednal v rámci své pravomoci, tedy výhrada musí být realizována předem a včas, věc byla uzavřena s tím, že odpovědnost za objednání auditu je dána starostovi, ten v rámci této pravomoci konal, uzavřel smlouvu v obci obvyklou metodou a obvyklým způsobem a následné rozhodnutí zastupitelstva je de facto plněním nemožným, protože nelze měnit zpětně již uzavřené smluvní závazky, autorka doporučila pokračovat s právním nástupcem auditora a usnesení zastupitelstva vztáhnout až na příští rok,
- smlouva o provedení přezkumu hospodaření – uzavřená mezi obcí Ostravice a auditorem Ing. J. K. dne 20. 2. 2008, předmětem je přezkum hospodaření obce za rok 2007, cena stanovena na částku 18.500,- Kč + DPH (celkem 22.015,- Kč), smlouva uzavřena na jeden rok s automatickou prolongací, pokud není jednou ze stran do 31. 12. ověřovaného roku sděleno, že není trváno na prodloužení smlouvy, odměna je automaticky zvyšována každého kalendářního roku o 6 %,
- smlouva o provedení přezkumu hospodaření – uzavřená mezi obcí Ostravice a auditorem Ing. J. K. dne 8. 3. 2010, smlouva obsahuje identická ujednání, cena stanovena na částku 21.600,- Kč + DPH, rovněž obsahuje prolongační klauzuli,
- smlouva o provedení přezkumu hospodaření – uzavřená mezi obcí Ostravice a auditorem Ing. J. K. dne 13. 4. 2011, předmětem je přezkum hospodaření za rok 2011, cena stanovena na částku 22.400,- Kč bez DPH,
- smlouva o vykonání přezkumu hospodaření obce – uzavřená mezi obcí Ostravice a obchodní společností Moravskoslezský audit s.r.o., zastoupené svědkyní Ing. U.– jednatelkou dne 3. 10. 2011, sjednaná odměna 21.000,- Kč bez DPH, termín dokončení přezkumu sjednan do 31. 3. 2012, neobsahuje automatickou prolongaci, zmiňuje, že byla schválena Radou obce Ostravice dne 3. 10. 2011,

- dohoda o ukončení smlouvy o vykonání přezkoumání hospodaření obce – uzavřená mezi obcí Ostravice a obchodní společností Moravskoslezský audit s.r.o., zastoupené svědkyní Ing. U.– jednatelkou dne 28. 12. 2011, obsahuje prohlášení obou stran, že se smlouva o vykonání přezkumu hospodaření obce od počátku ruší,
- smlouva o poskytování specializovaného daňového poradenství - uzavřená mezi obcí Ostravice a obchodní společností Moravskoslezský audit s.r.o., zastoupené svědkyní Ing. U. jednatelkou dne 28. 11. 2011, sjednáno poskytování služeb daňového poradenství, kdy odměna sjednána dle vykázaného pracovního času 800,- Kč/hod. plus paušální cena 5.000,- Kč za zpracování daňového přiznání k dani z příjmu právnických osob,
- e-mailová komunikace – e-maily vyměněné mezi svědkyní L. N. a Ing. U. v měsíci prosinci 2013, svědkyně N. sděluje Ing. U., že starostovi Ing. M. bylo na jednání u krajského úřadu doporučeno, aby „dodatkem změnil“ smlouvu o vykonání přezkoumání hospodaření obce tak, aby nebylo upravováno přezkoumání hospodaření obce, dodatek má připravit Ing. U., cena má zůstat zachována, následně odpovídá Ing. U., kdy navrhuje uzavřít novou smlouvu, event. věc upravit jako dodatek smlouvy o daňovém poradenství, nato reaguje svědkyně N. s tím, že po dohodě s Ing. M. bude nejlepší třetí řešení – dodatek ke smlouvě o daňovém poradenství a zrušení smlouvy o přezkoumání hospodaření,
- e-mailová komunikace – e-maily vyměněné mezi svědkyní L. N. a Ing. U. v měsíci dubnu 2011, z e-mailů vyplývá, že svědkyně N. klade svědkyni U. dotazy týkající se silniční daně, zároveň dne 13. 4. 2011 zasílá svědkyně Ing. U. návrhy smluv na přezkoumání hospodaření obce a finanční kontrolu ZŠ,
- dodatek č. 1 ke smlouvě o poskytování specializovaného daňového poradenství – uzavřený dne 28. 12. 2011 mezi obcí Ostravice a obchodní společností Moravskoslezský audit s.r.o., dále sjednáno poskytování účetního poradenství, včetně závěrky, cena 21.000,- Kč + DPH, zahrnuje účetní i daňové poradenství,
- výpis z účtu společnosti Moravskoslezský audit za měsíc únor 2012 – zjištěna příchozí platba od obce Ostravice ve výši 16.080,- Kč,
- faktura – vystavená dne 2. 2. 2012 Moravskoslezským auditem obci Ostravice na 40 % ze sjednané ceny za účetní poradenství a 5.000,- Kč za zpracování daňového přiznání, celkem 16.080,- Kč,
- faktura – vystavená dne 9. 12. 2011 na provedení veřejnosprávní kontroly ZŠ a MŠ Ostravice, celkem 12.000,- Kč,
- smlouva o provedení veřejnosprávní kontroly – uzavřená mezi obcí Ostravice a Ing. J. U., auditorkou, jde o kontrolu příspěvkové organizace ZŠ Ostravice za rok 2011, odměna sjednána na 12.000,- Kč, smlouva uzavřena dne 8. 9. 2011,
- oznámení o zadání přezkoumání hospodaření auditorovi – oznámení zasláno Krajskému úřadu Moravskoslezského kraj obcí Ostravice dne 6. 6. 2011,
- e-mail odeslaný svědkem V. Z. dne 18. 9. 2011 vedoucí oddělení kontroly a interního auditu Ing. E. S.– svědek, zastupitel Z., upozorňuje na postup starosty a rady obce a žádá krajský úřad o stanovisko,
- žádost o vyjádření – krajský úřad žádá dne 29. 9. 2011 starostu obce o vyjádření k vzniklé situaci do 15. 10. 2011,
- žádosti o stanoviska – vedoucí odboru kontroly interního auditu žádá 31. 10. 2011 o právní posouzení celé věci ředitele odborů kontroly na Ministerstvu vnitra a Ministerstvu financí ČR, obě stanoviska konstatují, že rada překročila svou působnost a její usnesení není relevantní,

- sdělení obce Ostravice – dne 1. 12. 2011 sděluje obec Ostravice krajskému úřadu, že žádá o přezkoumání hospodaření dodatečně krajský úřad,
- zpráva o výsledku přezkoumání hospodaření obce Ostravice za rok 2011 – kontroloři krajského úřadu shledali toliko pochybení spočívající v tom, že projednání závěrečného účtu za rok 2010 nebylo uzavřeno vyjádřením souhlasu s celoročním hospodařením,
- zápis z jednání Rady obce Ostravice ze dne 3. 10. 2011 – pod bodem 9/22 stojí, že rada obce bere na vědomí a schvaluje pokračování v auditu s nástupnickou organizací po Ing. K., společností Moravskoslezský audit a pověřuje starostu k podpisu smlouvy o vykonání přezkoumání hospodaření obce, pro bylo pět hlasů, tedy všichni přítomni – obžalovaní,
- zápis z jednání zastupitelstva – 8. zasedání dne 13. 6. 2011, usnesením č. 25/8 zastupitelstvo schválilo přezkoumání hospodaření obce Ostravice krajským úřadem,
- organizační řád obce Ostravice – článek 10, který upravuje pravomoci a činnost zastupitelstva obce, stanoví, že zastupitelstvo si může vyhradit další pravomoci k samostatné působnosti obce, článek 11 stanoví, že rada obce odpovídá zastupitelstvu, rozhoduje v záležitostech patřících do samostatné působnosti obce, pokud nejsou vyhrazeny zastupitelstvu nebo pokud si je zastupitelstvo nevyhradilo,
- zápis z jednání zastupitelstva – 11. zasedání dne 26. 9. 2011, bylo konstatováno, že svědek K. nevyhotovil zápis z 10. zasedání zastupitelstva,
- zápis z jednání zastupitelstva – 15. zasedání zastupitelstva z 12. 12. 2011, starosta seznámil zastupitele se stanoviskem krajského úřadu ve věci zabezpečení přezkoumání, starosta oznamuje, že přezkoumání provede krajský úřad, svědek Z. v rozpravě uvádí, že došlo „k chybnému výkladu“ zákona o obcích, starosta – obžalovaný Ing. M. se za tento postup omluvil, stanovisko krajského úřadu vzalo zastupitelstvo na vědomí,
- část zápisu z jednání zastupitelstva – 9. zasedání, bylo diskutováno provedení přezkoumání, svědek V. F. se dotazoval obž. Ing. M., proč nebylo na minulém zastupitelstvu sděleno, že audit je již objednan, nato Ing. M. odpověděl, že si to na minulém schůzi neuvědomil,
- zápis z jednání zastupitelstva – 36. zasedání ze dne 23. 6. 2014, svědek T. K. vnesl výhrady k provedení přezkoumání hospodaření ze strany krajského úřadu, dle něj kontroloři postupovali podle neplatných usnesení, Ing. M. navrhl zpracování přezkoumání za rok 2014 opětovně krajským úřadem, tento návrh však zastupitelstvo neschválilo,
- výpis z databáze auditorů – z rejstříku vedeného Komorou auditorů České republiky vyplynulo, že Ing. J. K. byl ze seznamu auditorů vyškrtnut dne 26. 6. 2011,
- část zápisu z jednání zastupitelstva - 37. zasedání ze dne 1. 9. 2014, zastupitelstvo neschválilo přezkoumání hospodaření za rok 2014 krajským úřadem, naopak zastupitelstvo schválilo provedení přezkoumání soukromým auditorem.

U hlavního líčení bylo provedeno dokazování rovněž přehráním DVD nosičů, se záznamy zasedání zastupitelstva Obce Ostravice ze dne 13. 6. 2011 a 5. 9. 2011. Z obsahu záznamů vyplynulo, že dne 13. 6. 2011 bylo diskutováno přezkoumání hospodaření obce za rok 2011. Na zasedání dne 5. 9. 2011 bylo ze strany obžalovaného starosty – Ing. M. řečeno, že existuje platná smlouva s Ing. K., a ten proto přezkoumání provede. Je upozorňován zastupitelé, že nemůže uzavřít smlouvu s auditorem bez rozhodnutí rady či zastupitelstva. Jeho postup je mu hlasitě vytýkán svědkem Z., starosta je upozorňován, že jeho jednání by mohlo být posuzováno následně jako zneužití pravomoci.

Po takto provedeném dokazování, které soud považuje za úplné, provedené v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí a náležitě objasnění věci, kdy provedené důkazy byly hodnoceny dle vnitřního

přesvědčení, založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě, i v jejich vzájemném souhrnu, jak to má na mysli ust. § 2 odst. 5, 6 tr. řádu, dospěl soud k závěru, že vina nebyla všem obžalovaným bez důvodných pochybností prokázána.

Okresní soud ve shodě se státním zástupcem konstatuje, že členové Rady obce Ostravice – obžalovaní J. P., Mgr. R. F., J. Z. a Mgr. J. V., v čele se starostou Ing. M. M. porušili zákon č. 128/2000 Sb. o obcích, když na 22. zasedání Rady obce Ostravice schválili usnesení, kterým rozhodli, že přezkoumání hospodaření obce za rok 2011 provede auditorská společnost Moravskoslezský audit, s.r.o. namísto Krajského úřadu pro Moravskoslezský kraj, byť o tomto již rozhodlo svým usnesením č. 25/8 Zastupitelstvo obce Ostravice na svém 8. zasedání dne 13. 6. 2011. Zastupitelstvo obce rozhodlo jako nejvyšší orgán obce, které si tuto otázku vyhradilo v souladu s ustanovením § 84 odst. 4 zákona o obcích. Starosta obce i další členové rady tak byli povinni toto rozhodnutí zastupitelstva obce respektovat a jakýkoliv jiný postup tak je v rozporu se zákonem o obcích. Okresní soud se však, na rozdíl od státního zástupce, nedomnívá, že by jednání obžalovaných bylo na místě posoudit jako naplnění skutkové podstaty žalovaných přečinů zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku účinného do 30. 11. 2011 a pokusu přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 21 k § 220 odst. 1 trestního zákoníku. Je faktem, že před rokem 2011 vykonával přezkum hospodaření obce Ostravice konaný každoročně podle § 42 odst. 1 zákona o obcích auditor Ing. J. K., a to zřejmě ke všeobecné spokojenosti předchozího vedení obce. Z výpovědí svědků, především tehdejšího předsedy finančního výboru zastupitelstva obce Ostravice Mgr. D. Š., vyplynulo, že někdy těsně před 13. 6. 2011, kdy se mělo konat 8. zasedání zastupitelstva obce, nadnesl někdo z členů výboru, náležející k tzv. „opozici“ možnost změny ve smyslu toho, že by každoroční přezkum hospodaření obce místo soukromého auditora vykonal krajský úřad a obec by tak mohla ušetřit finanční prostředky. Bylo odhlasováno, že podnět bude přednesen zastupitelstvu obce. To se skutečně na zasedání zastupitelstva dne 13. 6. 2011 stalo a po krátké rozpravě bylo hlasováno. Ze zápisu o 8. zasedání zastupitelstva obce Ostravice vyplývá, že zastupitelstvo si tuto pravomoc vyhradilo a usnesením č. 25/8 rozhodlo o tom, že „zastupitelstvo schvaluje přezkum hospodaření obce Ostravice Krajským úřadem Moravskoslezského kraje“. Zde je na místě poznamenat, že byť ve výroku usnesení zastupitelstva není pregnantně stanoveno, že by mělo jít o přezkum hospodaření obce za rok 2011, z kontextu debaty na zasedání zastupitelstva, který je patrný ze zápisu i z pořízené nahrávky, je zřejmé, že všichni zastupitelé, včetně starosty, si byli vědomi, že předmětem jednání byl tehdy aktuální přezkum, tj. přezkum hospodaření obce za rok 2011. Obhajoba obžalovaného Ing. M. i některých dalších obžalovaných ve smyslu, že se mohlo jednat až o rok 2012, byla jednoznačně vyvrácena právě obsahem záznamu pořízeného na předmětném zasedání zastupitelstva, potvrdil to i průběh následujících zasedání. Faktem také je, že obžalovaný starosta Ing. M. v souladu s předchozími zvyklostmi v obci a ustanovením § 103 odst. 4 písm. a) zákona o obcích objednal vyhotovení přezkumu opětovně u auditora Ing. J. K., se kterým uzavřel, patrně s vědomím rady obce, jak z dokazování vyplynulo, smlouvu o vykonání přezkoumání hospodaření obce (čl. 624), jejímž předmětem byl přezkum hospodaření za rok 2011. Tuto skutečnost sdělil v souladu s § 4 odst. 1 zák. č. 420/2004 Sb. Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje. Usnesením zastupitelstva č. 25/8 byl obžalovaný Ing. M. zřejmě nepřijemně překvapen a hledal možnost, jakým způsobem zachovat spolupráci s Ing. K., resp. svědkyní Ing. J. U., která jako zaměstnankyně auditora fakticky s obcí spolupracovala. Obžalovaný Ing. M. tedy nechal zpracovat stanovisko právní zástupkyně obce Mgr. J. Z. H., která mu dle své výpovědi, nejprve ústně a následně písemně, sdělila, že ona by doporučovala respektovat usnesení zastupitelstva až od roku 2012. Starosta Ing. M. skutečně neinformoval zastupitelstvo na schůzi dne 13. 6. 2011 o tom, že přezkum hospodaření již objednal, dne 13. 4. uzavřel s auditorem Ing. K. smlouvu. Následně na 9. zasedání zastupitelstva obce tuto skutečnost obžalovaný Ing. M. zastupitelstvu sdělil. Z videozáznamu je zřejmé, že se strhla vášnivá debata, kdy na obžalovaného Ing. M. mířila vlna kritiky ze strany svědků V. F., T. K., J. S. a V. Z., který dokonce hovořil o trestní odpovědnosti za zneužití pravomoci úřední osoby. Debata se vedla cca 12 minut. Dne 18. 9. 2011 informoval zastupitel, svědek V. Z., o postupu starosty Ing. M. Odbor kontroly a interního auditu Krajského úřadu. Ten dne 29. 9. 2011 žádal od obžalovaného Ing. M. poskytnutí veškerých materiálů týkajících se celé záležitosti. Krajský úřad si pak následně vyžádal stanoviska u Ministerstva vnitra České republiky a u Ministerstva financí České republiky. Dne 3. 10. 2011 se konalo zasedání Rady obce Ostravice, kde všichni obžalovaní rozhodli o pokračování ve spolupráci s nástupnickou organizací po zesnulém Ing. K., společností Moravskoslezský audit, s.r.o., přičemž rada obce pověřila obžalovaného starostu Ing. M. k podpisu smlouvy s touto obchodní společností. To se ještě ten den stalo, jak je z vyhotovení smlouvy na čl. 138 patrné. Dne 28. 11. 2011 sdělil Krajský úřad starostovi Ing. M., že jeho postup i postup rady obce je nezákonný a žádal jej o nápravu, kdy zároveň sdělil termín možného přezkumu hospodaření ze strany kontrolních úředníků Krajského úřadu ve dnech 14. a 15. 12. 2011. Dne 1. 12. 2011

požádal starosta Ing. M. dodatečně o provedení přezkumu hospodaření obce za rok 2011 Krajský úřad Moravskoslezského kraje. S těmito skutečnostmi seznámil obžalovaný Ing. M. zastupitelstvo obce na 15. zasedání dne 12. 12. 2011, kdy se za tento postup zastupitelům omluvil. Orgány činné v trestním řízení začaly ve věci konat až v březnu roku 2012 na základě trestního oznámení svědka T. K.. Zásadní otázkou je, zda-li shora popsání jednání členů rady obce a zejm. starosty, obžalovaného Ing. M., lze posoudit jako naplnění skutkové podstaty žalovaných přečinů, a to ať již dokonání přečinu zneužitím pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném k 30. 11. 2011, či přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu. Na rozdíl od názoru státního zástupce dospěl okresní soud k závěru, že nikoliv.

Přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se totiž dopustí úřední osoba, která s úmyslem způsobit jinému škodu nebo jinou závažnou újmu anebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch – vykonává svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu. Ze shora uvedeného lze uzavřít, že všichni obžalovaní vykonávali svou pravomoc způsobem odporujícím ve výroku shora citovaným ustanovením zák. č. 420/2004 Sb. o obcích. Jsou také nepochybně úředními osobami ve smyslu ustanovení § 127 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku. Otázka zavinění pak bude řešena následně. Podstatné dle okresního soudu je, že státní zástupce dovozuje, že shora popsáním jednáním obžalovaných mohla být způsobena škoda obci Ostravice, ale zejm. částka 25.200,- Kč, včetně DPH, tedy úplata poskytnutá obchodní společnosti Moravskoslezský audit, s.r.o. za poskytnuté služby, měla být neoprávněným prospěchem poskytnutým jmenované auditorské společnosti. Obžalovaní tak měli jednat v rozporu s principy řádných hospodářů a dopustili se tak jednání, které směřovalo v porušení uložené povinnosti opatrovat cizí – obecní majetek, a tím obci způsobit škodu nikoliv malou. Tento názor státního zástupce okresní soud neshodil. Především z provedené dokazování vyplynulo, že auditor Ing. K., stejně jako následně společnost Moravskoslezský audit, s.r.o., poskytovali obci ještě jiné služby než samotný přezkum hospodaření obce, např. daňové poradenství, pomoc při zpracování daňového přiznání k dani z příjmu právnických osob, účetní konzultace apod.. To se okresnímu soudu zároveň jeví jako hlavní důvod, proč se starosta a potažmo členové rady svým rozhodnutím snažili spolupráci udržet, a to po smrti Ing. K. s jeho dlouholetou zaměstnankyní, svědkyní Ing. J. U.. Z výpovědi této svědkyně, stejně tak z výpovědi svědkyně L. N. vyplynulo, že tyto služby byly skutečně poskytnuty a ve chvíli, kdy byl přezkum hospodaření svěřen na základě citovaného usnesení zastupitelstva obce Krajskému úřadu, uzavřel starosta s vědomím rady smlouvu novou, ve které již bylo sjednáno poskytování účetního a daňového poradenství, které obec velikosti Ostravice s necelými 3.000 obyvateli a rozpočtem v desítkách milionů korun nepochybně potřebovala. Takovéto zakrývání skutečného účelu úplaty za přezkum hospodaření je dle názoru okresního soudu možná porušením rozpočtové kázně, nicméně takto vydané finanční prostředky nelze považovat za škodu způsobenou obci trestným činem, ani za neoprávněný prospěch poskytnutý auditorské společnosti. Společnost Moravskoslezský audit částky řádně fakturovala v souladu s uzavřenými smlouvami a především ze svědeckých výpovědí svědkyň U. a N. vyplynulo, že práce byly fakticky odvedeny. Účel postupu starosty Ing. M. je zřejmý také z e-mailové korespondence mezi svědkyněmi. Stejně tak takové jednání lze vyhodnotit jako jednání v rozporu s principem řádného hospodáře dle § 38 odst. 1 zákona o obcích, byť obec zřejmě měla vypsát na poskytnutí daňového poradenství a účetních konzultací výběrové řízení. Okresní soud má taktéž zato, že obžalovaní svým jednáním ani nezpůsobili nikomu závažnou újmu. Je nepochybné, že jednáním obžalovaných bylo zasaženo do práv zastupitelstva obce Ostravice, a také jednotlivých zastupitelů. Dle názoru soudu však skutečnost, že tito zastupitelé museli snést po dobu cca dvou měsíců protiprávní stav, kdy rada obce v čele se starostou nerespektovala jedno usnesení zastupitelstva, není závažnou újmu, která by byla znakem skutkové podstaty přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 trestního zákoníku.

Další otázkou, se kterou se musel soud vypořádat, je otázka zavinění obžalovaných na jim vytýkaném jednání. Státní zástupce vyvozuje u všech obžalovaných přímý úmysl zneužít pravomoc úřední osoby a porušit zákonem uloženou povinnost opatrovat cizí majetek dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Naopak obhajoba namítala, že obžalovaní postupovali v souladu s právním stanoviskem právní zástupkyně obce Mgr. Z. H. a neměli tak úmysl ohrozit zájmy chráněné trestním zákoníkem. Zde je třeba říci, že obecně odkaz na rady právního zástupce nevyvíjí osobu, která se samotná protiprávního jednání dopustí. V tomto případě však jde o zvláštní případ. Faktem je, že členové rady obce jsou laici a nepochybně se při svém rozhodování dne 3. 10. 2011 řídili právním stanoviskem vypracovaným Mgr. Z. H. (čl. 38). To je datováno dnem 30. 9. 2011, tedy po onom bouřlivém jednání zastupitelstva obce dne 25. 9. 2011. Svědkyně Mgr. Z. H. v něm tvrdí, že v době rozhodování zastupitelstva dne 13. 6. 2011 existovala platná smlouva se

soukromým auditorem, na niž nic nemění ani jeho úmrtí, pokud měl právního nástupce, když odkazuje na konkrétní ustanovení živnostenského zákona. Svědkyně zdůrazňuje, že obec by musela v každém případě dědicům auditora uhradit vykonanou práci, aniž by měla výsledek. Dále ve stanovisku tvrdí, že je to právě starosta obce Ing. M., který odpovídá za objednání přezkumu, a tedy i za volbu toho, u koho bude přezkum objednan. Tvrdí, že starosta projevuje vůli obce a zákon mu nestanoví povinnost projednávat s žádným orgánem obce. Naopak, pro případ, že by starosta tuto povinnost nesplnil, mohl by být trestně stíhán. Zastupitelstvo obce si dle svědkyně nemohlo vyhradit rozhodnutí o věci, o které již bylo rozhodnuto jiným orgánem. Rozhodnutí zastupitelstva se tak, dle svědkyně, vztahuje až na příští období pro přezkum. Svědkyně výslovně doporučuje vztáhnout usnesení zastupitelstva na další rok, z logiky věci tedy na rok 2012. Svědkyně byla k věci podrobně vyslýchána u hlavního líčení. Před soudem vystupovala svědkyně velice razantně a přesvědčivě a na svých názorech trvala. Zmiňovala mnoho případů, kdy jsou některá ustanovení zákona o obcích vykládána různými způsoby. Trvala na tom, že zastupitelstvo si musí předem vyhradit věc k rozhodnutí, nemůže již zasahovat do učiněných rozhodnutí rady či starosty. Uvedla, že ona sama si představovala, že se starosta ještě jednou pokusí celou záležitost zastupitelstvu vysvětlit a z důvodu vyšší právní jistoty se pokusí dosáhnout revokace usnesení, tato představa svědkyně však v jejím písemném stanovisku není obsažena. Dle názoru soudu tak nelze vyvrátit obhajobu obžalovaných Ing. M. a Mgr. R. F., že v této věci postupovali v souladu s tímto stanoviskem a lze dát za pravdu obhajobě, která odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky, sp. zn. 5 TDo 848/2010. Nejvyšší soud v tomto rozhodnutí konstatoval, že pokud se laické osoby spolehnou na právní rady advokáta jako osoby práva znalé, aniž by zde byly nějaké konkrétní okolnosti, ze kterých by mohly usuzovat na nesprávnost takových rad, nelze u nich zpravidla dovést úmyslné zavinění. Okresní soud dodává, že Nejvyšší soud posuzoval rozhodnutí soudu nižší instance v obdobné věci, kdy obvinění byli trestně stíháni pro trestné činy zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb. a taktéž trestný čin porušování při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákona č. 140/1961 Sb.. Toto rozhodnutí lze dle názoru okresního soudu plně vztáhnout i na nyní projednávanou věc. Okresní soud proto uzavřel, že obžalovaným se nepodařilo prokázat bez důvodných pochybností, že chtěli porušit a také porušili zájem společnosti chráněný trestním zákoníkem na řádném výkonu pravomoci úředních osob a zájem na ochraně majetkových práv.

Dále je nutno konstatovat, že ze zásady [subsidiarity trestní represe](#) potažmo principu *ultima ratio* zakotveného v ust. § 12 trestního zákoníku, plyne, že trestnými činy mohou být pouze závažnější případy protispolečenských jednání, a to podle zásady, že tam, kde postačí k regulaci prostředky správního nebo civilního práva v širším slova smyslu, jsou trestněprávní prostředky nejen nadbytečné, ale z pohledu principu právního státu také nepřijatelné. Je nepochybné, že zásahem krajského úřadu a následným ukončením smluvního vztahu obce s auditorskou společností, kdy bylo v souladu s původně nerespektovaným usnesením zastupitelstva obce č. 25/8 zajištěno přezkoumání hospodaření obce krajským úřadem, došlo k nápravě nezákonného postupu rady obce i starosty a přezkum hospodaření v souladu s ustanovením § 42 odst. 1 zákona o obcích byl za rok 2011 řádně zabezpečen orgány Krajského úřadu. Prostředky správního práva tak byly dostatečně účinné k odstranění závadného stavu a okresní soud je stále názoru, že není odůvodněno uplatnění trestní odpovědnosti vůči obžalovaným, včetně trestněprávních důsledků s ní spojených. Shora popsany zásah obžalovaných do těchto chráněných zájmů dle názoru soudu nedosahoval takové intenzity, ze které by bylo na místě dovést takovou míru společenské škodlivosti jednání obžalovaných, aby bylo na místě řešení celé věci prostředky trestního práva. Není od věci připomenout, že škodlivý následek obžalovaným vytýkaného jednání byl odstraněn zrušením smlouvy o provedení auditu dne 28.12.2011, tedy několik měsíců před posunem celé věci do trestněprávní roviny. Obžalovaný Ing. M. M. se jako starosta na 15. zasedání zastupitelstva dne 12. 12. 2011 za svůj postup omluvil. Naprostá většina členů zastupitelstva, kteří byli vyslýcháni jako svědci v této věci, konstatovala, že jim tato omluva stačila jako zadostiučinění a řešení této věci orgány činnými v trestním řízení je překvapilo. Stejně tak se vyjádřila svědkyně Ing. S., zaměstnankyně Odboru kontroly a interního auditu Krajského úřadu pro Moravskoslezský kraj, která uvedla, že starostové a členové rad obcí se obdobných chyb občas dopouštějí, starosta obce Ostravice reagoval velmi vstřícně, na jejich žádosti o vysvětlení poskytl veškeré doklady a na základě stanoviska Krajského úřadu ihned rada obce protiprávní stav změnila. Je faktem, že obžalovaní jako členové rady obce mají mít dostatečné znalosti právních předpisů, jenž se správy obce dotýkají, zejména zákona o obcích, nicméně realita je zjevně jiná a soud má zato, že jde o situaci obvyklou v mnoha menších obcích. Soud taktéž nesdílí názor státního zástupce, že prostředky trestního práva je na místě využívat k pozvednutí politické kultury v komunální politice. Je především na voličích, aby vedli politiky kandidující či působící v orgánech obcí k dodržování zásad slušného chování a politické kultury prostřednictvím hlasů odevzdaných

ve volbách do obecních zastupitelstev či jiných orgánů samosprávy. Vzhledem k tomu, že všichni obžalovaní členové rady obce Ostravice ve volebním období 2010 – 2014 obhájili v komunálních volbách na podzim roku 2014 své mandáty zastupitelů a obžalovaný Ing. M. M. je opětovně starostou obce, jen těžko lze dovodit, že by obžalovaným vytýkané jednání občany obce Ostravice pohoršilo.

S ohledem na shora uvedené okresní soud zprostil všechny obžalované od obžaloby v plném rozsahu dle § 226 písm. b) trestního řádu, když dospěl k závěru, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Vzhledem ke zprošťujícímu výroku soud obligatorně odkázal poškozenou Obec Ostravici dle § 229 odst. 3 trestního řádu s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í :

- I. Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení stejnopisu tohoto rozsudku prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Ostravě.
- II. Rozsudek může odvoláním napadnout
 - a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
 - b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
 - c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci,
 - d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

- III. V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek napadanou osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr. řádu.

- IV. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze přímo opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se jej po vyhlášení rozhodnutí vzdal.

**Okresní soud ve Frýdku-Místku
dne 20. listopadu 2014**

**Mgr. Ondřej Běčka
samosoudce**